

Centrum Studiów nad Człowiekiem i Środowiskiem Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach zaprasza na wykład „»Tambopata Macaw Project« – wspomnienie z wolontariatu w Peru”, organizowany w ramach XXII cyklu wykładów: „Wybrane problemy ekologii i ochrony środowiska”. Wykład wygłosi **Katarzyna Szajda** uczestniczka »Tambopata Macaw Project«.

Spotkanie odbędzie się **w czwartek 3 kwietnia o godz. 16.00** w sali Rady Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska w Katowicach przy ul. Bankowej 9.

O wykładzie:

Któż nie widział papugi? Sklepy i ogrody zoologiczne, palmiarnie, oranżerie, a także całkiem liczne prywatne mieszkania mogą pochwalić się barwnymi, rozkrzyczanymi egzotycznymi okazami. W kraju, w którym ani klimat, ani ukształtowanie terenu, ani szata roślinna zupełnie nie pasują do wymagań tych pięknych stworzeń, niewiele trudu wymaga znalezienie któregoś z okazów papug. Paradoksalnie populacja papug w Polsce może okazać się liczniejsza, niż niejednego ginącego przedstawiciela naszej awifauny. Papużkę falistą, nimfę, nierozłączkę czy kakadu łatwiej jest zobaczyć w Polsce niż głuszca, kraskę, dudka, czy kilka jeszcze innych rodzimych gatunków ptaków, których nazwy pojawiają się na stronach Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt. Bardzo nielicznym wybrańcom losu udało się przekonać na własne oczy o nadzwyczajnej urodzie tych ornitologicznych rzadkości, niczym nie odbiegającej od krasy papug. Tymczasem większość z nas, nawet bez oddalania się poza miejsce zamieszkania, nie odczuwa niedosytu wiedzy o rozmiarach, ubarwieniu i pokarmie tych tropikalnych piękności, oraz generalnie jest świadoma ich ogromnej różnorodności rozmiarów i kolorystyki. Można by rzec, że papugi są jedną z najlepiej poznanych grup ptaków w naszej części Europy, kontynentu, na którym papugi pierwotnie nie występowały.

Naturalnym miejscem ich występowania są lasy tropikalne Azji, Australii i przede wszystkim Ameryki Południowej. Przyzwyczajeni do widoku tych ptaków w klatkach lub wolierach nie zastanawiamy się zazwyczaj nad tym, jaki tryb życia prowadzą w swych naturalnych środowiskach, ani tym bardziej nad tym, jakie czyhają na nie niebezpieczeństwa. Można sobie jednak wyobrazić, że doskwiera im to samo, co wielu cennym gatunkom roślin i zwierząt na całym świecie: zanieczyszczenie środowiska, kłusownictwo czy kurczenie się naturalnych siedlisk na skutek ludzkiej ekspansji. Niestety, wielu naukowców potwierdza te obawy, a w międzynarodowej Czerwonej Księdze Gatunków Zagrożonych widnieje już szereg gatunków papug. Wśród nich te najpiękniejsze, największe, najbardziej pobudzające wyobraźnię: ary.

Uczestnicy międzynarodowych programów badawczych zwierają szeregi, aby zachować te, i wiele innych gatunków papug, i ich środowiska, dla przyszłych pokoleń. Najpiękniej nawet zaaranżowana woliera nie zastąpi bowiem prawdziwego tropikalnego lasu z całym jego, nie tylko papuzim, bogactwem.

opracowanie dr hab. Agnieszka Babczyńska dla biura CSCS